

Euronoviny

Občasník Euroškoly Česká Lípa SOŠ s. r. o. listopad 2007

Euroškola dostává svou "občanku"

"Právě před 15 lety zasedlo prvních 20 studentů do lavic pomaturitního studia, kterým jsme zahájili svou vzdělávací nabídku".

Vzdělávání v soukromé škole bylo pro tehdejší společnost nevídaným jevem, státním školám tak vzniklo konkurenční prostředí. Vsadili jsme na výuku

cizích jazyků, počítačů, spolupráci s podniky a upravili vzdělávací programy tak, aby naši absolventi byli na trhu práce úspěšní. K tomu bylo nutné změnit dosavadní formy práce a metody výuky. Jednalo se o týmovou práci vedení školy a učitelů, snahu vidět ve svých studentech partnery ve vzdělávání, prostě vše najednou změnit a přizpůsobit se rychle se rozvíjející společnosti. Zárukou úspěchu pak byli mladí učitelé s vlastními nápady a chutí tyto změny prosadit. Euroškola často předběhla svou dobu v řízení, kde pracuje v systému managementu kvality a je certifikována DIN EN ISO 9001:2000, nebo ve vybavení školy, zavádění počítačů a internetu do výuky, umožnění získat ještě při studiu jazykové certifikáty.

Ale i „Euroškoláci“ měli těžký úkol, museli se nejen hodně učit, aby při maturitě, která je u nás stejně náročná jako na ostatních státních školách, obstáli, ale museli se učit znát hodnotu svého vzdělání a čelit tak nařčení, že si maturitu „zaplatili“. V současné době již zasedá do lavic 341 žáků maturitního studia, 80 dálkového nastavbového studia, 47 pomaturitního studia cizích jazyků a budovu projde ročně přes 400 účastníků různých kurzů. Je to jasný důkaz, že je Euroškola úspěšná.

Nyní tedy dostává naše škola „občanku“ a je dospělá. Za uplynulých 15 let nasbírala tolik zkušeností, že jsem přesvědčená, že bude důstojně a úspěšně čelit populační krizi příštích let a bude moderní školou se zajímavými vzdělávacími programy, které umožní i následné formy celoživotního vzdělávání.

Mgr. Marie Kuncová
ředitelka školy

PARTNERSTVÍ - SPOLUPRÁCE POZNÁNÍ - CESTOVÁNÍ

Slova, která krásně zní, ale jak je naplnit smysluplným obsahem? Prostředníkem k tomu by mohl být program Evropské unie e-Learning a v něm pracovní portál e-Twinning. I naše škola se do těchto aktivit zapojuje.

Těsně před závěrem školního roku 2006/2007 se nám podařilo zkontaktovat se s paní Elenou TRAVAINI z italských Benátek, která učí angličtinu na střední škole Istituto Magistrale „N. Tommaseo“.

Po několika e-mailech a zaregistrování našeho společného projektu jsme se s paní Elenou v srpnu osobně setkaly, abychom pohovořily o našich plánech a společných záměrech. Prázdninovou pracovní schůzku jsme si zpestřily večerní procházkou. Říká se, že „Benátky - to je jako zapálit všechny svíce světa“. Mně nezbývá než souhlasit. Věřím, že i náš společný projekt bude stejně zářivý.

Monika

Z OBSAHU ČÍSLA

Úvodník

**Egypt - Všude samá Kuchařová
Město andělů**

German is not dead

Marečku, podejte mi pero

Aktivity - exkurze

EGYPT - Všude samá Kuchařová :-)

Studuji cestovní ruch, rád cestuji, a proto jsem si o letošních letních prázdninách vyzkoušel práci delegáta v Egyptě. Ze začátku trochu psychicky a fyzicky náročná činnost (teplota neklesla pod 40°C, neustále jsem byl v kontaktu s klienty).

Všechno má své mouchy, ale tuto práci všem nadšeným cestovatelům doporučuji, protože zážitky a setkání každopádně za to stojí !!! O jednu příhodu se s vámi podělím. Stál jsem takhle na letišti a čekal

jsem nové turisty, koukám a naproti mně si nese kufry paní učitelka Kuchařová se svým manželem - sportákem, a mladým „synátorem“. Říkám si: „Svět je opravdu malej!“ Bohužel nesdíleli stejný hotel jako já... snad někdy příště. Ale hned 2 dny na to - další Kuchařová na letišti! Ale to už nebyla paní učitelka, ale „Miss World 2007“ - Taťána! Ta naštěstí bydlela ve stejném hotelu jako

já, takže jsem měl týden na to, abych ji trochu poznal a věřte, že titul si určitě nezasloužila jen tím, že je nádherná, ale také proto, že je inteligentní, vtipná a kamarádká :-)

Každá Kuchařová má zkrátka něco do sebe... Taťána má titul Miss World, ale na druhou stranu zase neumí tak úžasně „účto“ jako naše skvělá paní učitelka. :-)

Pawel

Město andělů

THAJSKO aneb Jak uctívači Buddhy oslavují zrození Krista

Město andělů, Benátky východu, královské sídlo, asijská metropole, město devíti drahokamů... to je jen několik z mnoha pojmenování pro hlavní město Thajského království, Bangkok.

Letiště Suvarnabhumi, 30 kilometrů východně od Bangkoku, dá svou futuristickou vizáží dobře vědět i tomu největšímu ignorantovi ze starého kontinentu, že i Thajsko má svůj podíl na pověsti o „asijských ekonomických tygrech“. Atmosféra velkokapacitního letiště působí v nejtemnějších nočních hodinách snad až neuvěřitelně intenzivním dojmem. K uším doléhají jazyky a nářečí ze všech koutů světa, zorničky se rozšiřují a první nádech toho, co poletuje tam venku, že prý je to vzduch, představuje na konci listopadu pro někoho, kdo je zvyklý na stabilní a pravidelné střídání čtyř ročních období, poměrně šok.

Vypadáte jako zmatený rozespalý turista?

U vchodu se vás okamžitě ujmá usměvavá Asiatka a ve chvíli se ocitáte u přepážky místní cestovní agentury, kde vám ve tři ráno začnou předhazovat vše - od hotelů po výlet do Vietnamu - a je třeba skutečně dost energie k tomu vymanit se odtud, aniž držíte potvrzení o platbě čehosi.

Ze zbrusu nového letiště vede do Bangkoku dálnice lemovaná masivní reklamou. Neony jsou vám průvodcem až k branám města, kde se začínají billboardy střídát s obrazy Krále Rámy IX. v životní velikosti ověšené žlutými květinami.

Bangkok je velkoměsto, které svým způsobem zapadá do mustru, jaký se pod diktátem konzumu pro podobné metropole vytvořil. To znamená, že tu najdete tucty fast-foodů, pětihvězdičkové hotely a značkové obchody pod střešou skleněných nákupních center. Jestliže strávíte svůj pobyt v okruhu vašeho hotelového apartmá někde na elitářské ulici Sukhumvit, patrně vám přijde město až fatálně uniformní, ale to jen do té doby než vystoupíte z klimatizovaného mikrosvěta ven do ruchu velkoměsta. Tady končí veškerá podobnost a padá kulisa malovaná typickým západním požitkářstvím. Prvním krokem z červeného koberce v hotelovém lobby se ocitnete v trochu jiném světě a před očima se vám

začne odehrávat precizní divadelní představení.

Je totiž dost pravděpodobné, že už před jednou z těch ohvězděných nocleháren bude stát stánek s typickým rychlým

Strip kluby na Pat Pong, který je zároveň nekorunovaným centrem hřištníků, zely ve všední den prázdnou. Naháněči vtíravě lákají návštěvníky bazaru na odvážně pojmenovaná představení a předražený alkohol. Na pódiu ale dost vynuceně přešlapuje mladá krev s pozůstatky dětského tuku na bocích, a v jednom vzbuzuje spíš lítost než chuť se pobavit.

Země plná kontrastů

Jednou z kontrastních rarit je rozhodně zvláštní symbióza, v jaké tu přežívá silná víra a nekompromisní zákony trhu. Pro ilustraci bude nejlepší popsat jednu scénu v centru Bangkoku. Rušná křižovatka, všude kolem titání z oceli a skla, nad hlavou projíždí skytrain a před

občerstvením, kde si můžete dát sušenou rybu na špejli, pečené kuře nebo ohnivé pálivou směs zeleniny a chilli papriček, které jsou tady neodmyslitelnou součástí téměř každého jídla. Najíst se u takové mobilní výřařovny je kulinářská pompa. Jen je trochu problém si objednat, a tak před tím raději chyťte za ruku místního s trochu obšojnou angličtinou, i s překladatelem bude totiž svačinka jedno velké překvapení. Vedle takového jídelního povelu bude pravděpodobně parkovat několik tuk-tuků a řidiči na vás budou halekat, jestli nechcete svést. Jízda touhle vyhlídkovou mašinkou je za hubičku a pořád ještě můžete diskutovat o ceně, případně udělat radost všem zúčastněným smluvním stranám, a to když se necháte zavést do některého z obchůdků, většinou krejčovství, se kterým má váš řidič dohodu o nenápadném dohazování klientely.

Smlouvání je nutnost

Školou vyjednávání jsou také nákupy na místních trznicích, kde vedle thajského hedvábí a vyřezávaných dřevěných sošek najdete zdařilé kopie vrcholné tvorby francouzských návrhářů, které se ale pravostí vyrovnají Adidasu se čtyřmi proužky.

Smlouvání o ceně je na trznicích nutnost, protože obchodníci podle škály vlastní serióznosti navyšují výstupní cenu. Pokud potom nakupujete v červených lucerničkách na bazaru Pat Pong, je dost pravděpodobné, že ten široký úsměv před vámi si právě řekl o trojnásobek ceny.

butikem jednoho z nejdražších světových návrhářů se u zlatého Buddhy schází dav ke společné modlitbě. Krásky v tradičních kostýmech se zlatou korunkou tančí s procítěnou lehkostí a půvabem, kdy okouzující dojem dokreslují libozvučným zpěvem. A u pomníku na „kuří noze“ klečí, vedle holohlavého mnicha ve slunečním hávu, mladý asijský v elegantním tmavém obleku, na uších sluchátka firmy Apple, zavřené oči a v rukou pevně svírá květ lilie a vonnou tyčinku.

Působí to podivně a vzbuzuje obdiv, že i přestože u Starbucks nabízejí vánoční menu a nápoje na zahřátí, které v pětatřicetistupňových vedrech působí úsměvně, dokáží si místní uchovat svoji víru a zvyklosti předků zakomponovali naprosto nenásilně i do 21. století.

Samostatnou kapitolou je v Bangkoku doprava, která je bez nadsázky zoufalá a město se co do znečištění řadí na nejvyšší příčky. Denně se v dopravních špičkách pohybujete krokem a není zvláštností ujet během dvou hodin jen několik metrů, to vše navzdory širokým tepnám, které křižují celý Bangkok.

Město má skvělý systém veřejné dopravy, samozřejmě s výjimkou autobusů. Je tady nové metro a skytrain, čili supermoderní nadzemka. Vlaky ale po většinu dne, navzdory logickému chápání, jezdí poloprázdno sem tam.

Nejpravděpodobnějším argumentem proč většina lidí volí jízdu autem jsou peníze. Je to zkrátka levné. A tak jsou na silnici tucty motorek, tuk-tuků, růžových taxi,

občas nějaký ten Lexus a mezi tím projede hromádka zkorodovaného plechu. Spojení těchto elementů rovná se rakovinotvorný opar jedna radost, takže součástí uniformy dopravních policistů je samozřejmě rouška, protože město často připomíná plynovou komoru.

Tajemství posvátných chrámů

Alternativním útekem je návštěva některého z úchvatných chrámů u řeky Chao Phraya. Temple of Dawn, chrám úsvitu je jednou z takových oáz klidu uprostřed chaosu. Mniši oblečení v sytě oranžových látkách se procházejí po zahradách, kde lístek nepřesahuje linii střihu vytvořeného místním zahradníkem. Vzduchem se pro změnu line esence vonných tyčinek, tolik nezbytných pro každou modlitbu a Buddha v nejrůznějších polohách a zpodobněních nehybně dřepí na pozlaceném podstavci jako tolik obdivovaná ikona a ochránce usměvavých Thajců.

Trochu jiné Thajsko

Alternativa útěku, ale ne vždy stačí, a tak se nabízí útěk skutečný a to nikam jinam než do džungle v některé ze severních provincií. Nejbliže Bangkok se nachází místo jménem Kančanaburi a okolí smutně proslulé řeky Kwai. Tady už je trochu jiné Thajsko, než to které poznáte v Bangkoku. Anglicky už mluví na pár výjimek jen turističtí průvodci a úsměvy působí mnohem upřímněji a srdečněji. Vůně jsou intenzivnější, protože pach syrového hovězího v banánovém listu zkrátka vynikne mnohem lépe v bambusovém porostu než ve smogové bublině.

V provincii Kančanaburi je rozhodně spousta míst hodných vidění. Ať už Most přes řeku Kwai, válečné muzeum, a nebo dechberoucí příroda. Národní park Erawan je turisticky atraktivní hlavně díky nádhernému vodopádu, který se táhne 700 metrů vzhůru a má sedm různých úrovní, z toho každá má svůj vodopád, každý jiný, každý jinak krásný. Vedle

přírodních zajímavostí je ale země samozřejmě proslulá pro své exotické pláže. Ty nejkrásnější jsou k nalezení na ostrůvcích podél zálivu a v jižních provinciích.

Letovisko nejbliže k Bangkoku je městečko Pattaya. Kilometry pláží obklopené hotelovými resorty, bary, nočními kluby a obchůdky. Pattaya je také jednou z hlavních destinací zahraničních sex-turistů.

Exotická vášeň a sexuální turistika

Řídnoucí vlasy, přibývající váha, stále silnější skla na brýlích a krize středního věku v renesančním období... to jsou některé ze znaků většiny pánů, které denně potkáváte v Pattaya ruku v ruce s mladičkou Miss Thailand. Nejezdí sem samozřejmě jen obstarožní ochmelkové s germánským přízvukem, ale taky mladičci hledající ohnivou lásku, kterou jim chladná emancipovaná krajanka ne a ne dát. A tak se vydávají tisíce kilometrů

napříč zeměkouli, aby okusili trochu exotické vášně.

I takhle se míchají kultury. Chlápci nasáklí pižmem a lacinou imitací značkového parfému poletují nad zemí v opojení ohně a chilli papriček, v Buddhově svatostánku odřikávají modlitby, kterým nerozumí a slaví svátky, které neznají. Jejich vyvolené proti tomu křečovitě přejímají západní zvyky a místo zapalování žlutých svíček zdobí v tropickém ráji vánoční stromek.

Pattaya není právě to pravé pro rodinnou dovolenou. To místo se dá obsáhnout v jedné větě napsané na tričku... „hodní hoši jsou do nebe a ti zlobiví do Pattaya.“ Thajsko je zvláštní a rozhodně tajemné místo. Jako houba nasakuje západní vlivy a zároveň si uchovává svoje východní kouzlo a kolorit. Pod skořápkou se skrývá ještě spousta pokladů čekajících na své objevení.

Klára

Sportovní střelba a studium

Jmenuji se Klára Bartošová a studuji na Euroškole třetí ročník oboru výpočetní technika. Ve škole jsem opět ve druhém pololetí zameškala hodně hodin a to proto, že si ráda střelím. Někdy z lidí, ale hlavně ze vzduchovky a malorážky. Chtěla bych vám přiblížit, co jsem zvládla ve střelbě, které se věnuji 4 roky. V květnu a červnu jsem absolvovala „Velkou cenu osvobození“ - mezinárodní závod konaný na střelecké základně v Plzni. Nominaci na start Velké ceny jsem si musela vystřílet svými výbornými výsledky. Nakonec jsem mohla startovat. Ale mé střelecké výkony, které se pohybovaly kolem třicátého

místa z celkového počtu 120 závodnic, bych moc ráda vylepšila! Druhý mezinárodní závod „Meeting of the shooting Hopes“ byl pro mě docela úspěšný. Vzduchovou pušku jsem do poslední chvíle

držela na postupovém místě do finále, ale v posledních deseti ranách jsem dala jen 5x devítku a to mě s výsledkem 390 bodů ze 400 bodů možných odsunulo zase až na třicátou pozici. V malorážce jsem sice obsadila též příčky kolem třicátého místa, ale potěšilo mě, že jsem s juniorkami Tvarohovou a Hájkovou mohla zastupovat ČR v soutěži družstev, kde jsme skončily na sedmém místě! V Českém poháru si vedu celkem slušně. Ve vzduchovce obsazují medailová místa a v malorážce jsem se dostala mezi nejlepší střelkyně v republice. Tímto chci moc poděkovat Euroškole, že mi umožňuje uvolnění z výuky a já se mohu věnovat střelbě i studiu. Při závodech také zjišťuji, že hodiny angličtiny nejsou na škodu. Naopak! Jazykové znalosti se mi moc hodí. Závody se sice konají v Česku, jiný jazyk než angličtinu však od pořadatelů, rozhodčích a závodníků nezalesnete. A navíc je fajn moci si popovídat s ostatními startujícími bez tlumočnicka. Letní sezonu jsem zakončila čtvrtým kolem Českého poháru, kde jsem skončila ve vzduchovce na 3. místě. Diplom mi předával trenér české reprezentace Petr Kůrka. V malorážce jsem se vešla do první elitní osmičky. Do listopadu bude jasné, kdo se dostane do reprezentačního týmu, tak mi držte palce, ať se tam i mé jméno objeví.

Klára

German is not dead!

Proto je dobré mít **Zertifikat Deutsch**

Ahoj do školy,

posílám spoustu pozdravů ze slunečného Karibiku, což je ideální místo na dovolenou snů, ale když se jeden rozhodne pro život v Mexiku, nutně přijdou ty samé starosti a radosti jako kdekoli jinde na světě.

Při hledání práce jsem si nejednou s díky vzpomněla na Euroškolu, protože vedle spousty skvělých věcí, které jsem se zde naučila, mi teď neskutečně pomáhají hodiny němčiny. Bláhově jsem si myslela, že mluva Německá se ztrácí v krajinách zapomnění a je spolehlivě utlačovaná angličtinou, španělštinou atd. Není to pravda! Jak tak obcházím kanceláře a hotely se svým divukrásným C.V. zjišťuji, že jakmile kdokoli spatří kolonku **Zertifikat Deutsch**, hned je ze mne žádaná „komodita“. Zkratka němčina je stále v kurzu, protože mamky a taťkové z BRD teď využívají svých sociálních benefitů a civilizačních jistot západní Evropy a čile cestují všude po světě, a pokud je zákazník náš pán, má se mu vyhovět ve všem. Sečteno podtrženo, němčina je tady v Mexiku k nezaplacení, zvlášť když hledáte práci v turizmu.

A tak, Euroškolo, veliké DÍKY!

Klára

*Poznámka: **Zertifikat Deutsch** je mezinárodně uznávaná zkouška, jejíž složení slouží také jako doklad znalostí jazyka pro zaměstnavatele a v Německu je uznán jako doklad znalosti němčiny při získávání německé státní příslušnosti, dále slouží jako doklad k získání pracovního povolení v německých jazykových oblastech. Ve školním roce 2006/2007 ji složilo 15 studentů Euroškoly.*

Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú

V květnu jsme byli na turistickém kurzu na Slovensku. Byl to dost náročný „trip“, ale fakt výborný. První dvě noci jsme spali v chatkách. Měli jsme s sebou vlastního kuchaře, který vařil opravdu vydatné snídaně a večeře, a výborně!

Hned po příjezdu na Slovensko jsme byli na první malé procházce, ale pro nás kuřáky to bylo na začátek až moc,

protože bylo vedro a drápali jsme se na Súlovske skály, mimochodem nádherné. Druhý den jsme byli na Malém Rozsutci. To bylo peklo! Něco pro lidi, kteří mají jako já strach z výšek, na což jsem přišla, až když jsem se zasekla v půlce skály, visela jsem na řetězu a nemohla jsem ani nahoru ani dolů. Když mi Megy, náš průvodce, pomohl a já konečně dosáhla vrcholu, nemohla jsem se ani rozhlédnout kolem sebe, jak mi bylo špatně, ale krásně zároveň. Jenže nám „zapomněli“ říct, že zpátky půjdeme tou samou cestou. Slezla jsem to s vypětím všech sil, a když jsem měla to nejhorší za sebou a byla jsem v bezpečí, polil mě studený pot a rozbrečela jsem se jako malá holka. Ale byla tam překrásná příroda a poznala jsem, že skousnu víc, než se zprvu zdálo.

Třetí den byl nejlepší. Výborný relax pro naše zničené nohy. Koupali jsme se v termálních bazénech. Teplota vody byla od 26° - 40°C. Potom jsme jeli do Popradu, betonového města na úpatí Vysokých Tater. Architekt Vávra by z „šumného“ Popradu u vytržení nebyl. Ani my jsme nebyli. Čtvrtý den ve Vysokých Tatrách! To byl nejtvrďší den. Měli jsme původně jít jen na takovou malou relaxační procházku, ale počasí nám nepřálo. Zima, déšť a lanovka nejela. Museli jsme tedy stoupat po svých, 900 metrů převýšení na Skalnaté pleso. Jedním slovem „hardcore“. Naštěstí asi tři sta metrů po jezerem bydlí Laco Kulanga, neuvěřitelný vysokohorský nosič a stydlivý patron. Museli byste ho vidět! Ale polívku a čaj měl nejlepší na světě. Přišli jsme k němu všichni úplně hotoví, promočení a zmrzlí, ale odcházeli jsme zase natěšení na vodopády a i mraky se zázračně protrhaly. Poslední túra, to už jsme se jen „prošli“ po Slovenském ráji, jen tak lehce polezli na padesátimetrových žebřících a stoupali po železných plošinách nad Hornádem. Večer samozřejmě nechyběl táborák, buřty a černý Šariš. Prostě pohodička. A poslední den? Zákon schválnosti. Ráno se nám sice rozbil autobus, ale na pomoc přijel slovenský „šéfik“ a za pár minut jsme startovali. Navíc byla ještě před hranicemi těžká bouřka a kvůli hodinovému zpoždění jsme nestihli spoj, kterým jsme měli odjet domů. Ale pan Kuchař, vedoucí kurzu, všechno briskně zařídil a nakonec jsme dojeli domů ještě dřív, než jsme původně měli. A celkové hodnocení? Myslím, že to byl skvělý výlet! Všechno se dalo zvládnout. Stěží, ale dalo. A učitelé? Ti byli nejluxusnější. Byla s nimi opravdu zábava. A poznali jsme úplně jinak než ve škole, kde jsou přísní.

P.S.: Koukněte se pro představu na další fotky: www.eso-cl.cz

„Posílám pozdrav z paluby boeingu a těším se na společný pleasant flight,“
vaše Gábina Vytisková.
(absolventka Euroškoly roku 1999)

„MAREČKU, PODEJTE MI PERO!“

I na Euroškole by se mohla natáčet tato oblíbená komedie pánů Svěráka a Smoljaka, a to hned několikrát. Inspirovat by se mohli zkušenostmi a zážitky paní RYKLOVÉ a její dcery Petry, pana FRIŠE a jeho syna Jaroslava, paní HNÍZDOVÉ a dcery Ivony, paní BARÁNKOVÉ a dcery Denisy.

Za všechny dáme ale slovo dvojici: pan **JAKUBÍK** a syn **DAVID**. Společně a zároveň každý zvlášť nám stručně odpoví na několik všetečných otázek.

PROČ navštěvujete Euroškolu?

Pan J.: potřebuji doplnit vzdělání ke své profesi, dnes je to nutnost

D.: šel na ni můj kamarád, tak jsme tu spolu

KDY chodíte do školy?

Pan J.: jen v úterý

D.: bohužel celý týden

JAK jezdíte do školy?

Pan J.: autem, jak jinak

D.: autobusem, řidičák na mě teprve čeká...

S ČÍM chodíte do školy?

Pan J.: aktovka se hodí, ne?

D.: zůstávám zatím u batohu

S KÝM se o Euroškole bavíte?

Pan J.: s rodinou

D.: raději se nebavím o škole s nikým

CO domácí úkoly?

Pan J.: řeším je sám, pokud to jde

D.: s kamarády, a když si nevím rady, tak s tátou

CO vysvědčení?

Pan J.: mohlo to být lepší

D.: zatím se není čím chlubit

„S námi se neztratíte! Máme totiž v kapse certifikát o absolvování průvodcovských zkoušek!“

TA JEDINÁ

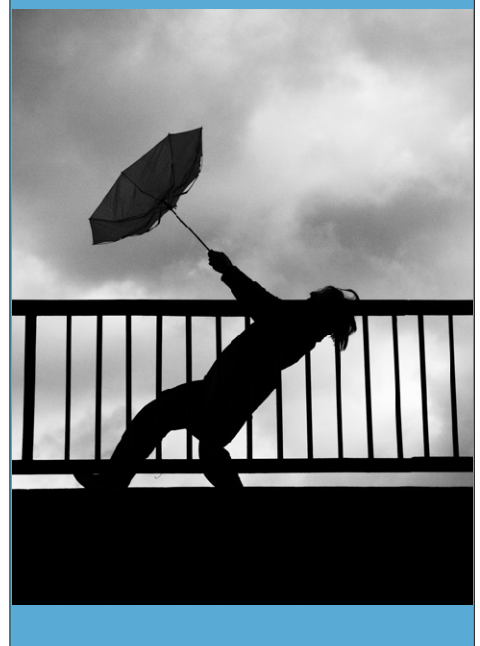
Filip Skládáný (absolvent H4)

Jsem tu
Jsi tu se mnou
S tebou jako jedinou
Chci procházet krajinou
Začínal jsem ztrácet svoji odvahu

Najednou zjevila ses **TY**
Byl jsem z toho u vytržení
To nádherné pondělí
Začátek prvních jarních dní

Ty jsi přišla za mnou
S tou prosbou sladkou
Není žádný problém
Rád pomůžu ti se vším
Rád stanu se tvou láskou
Rád budu vším
Co tvoje oči řeknou

Budeme si hrát
Chci ti všechno dát
Doufám, že to víš
Při tobě budu stát
Já budu pořád bdít
Zatím co ty spíš
Budu jako ostříž
Chci tě, lásko, chránit
Řešit každou malou potíž
Pomůžu ti se vším
Co tvoje srdce drásá
Konečně už vím
Co je pravá **LÁSKA**

Na praxi v Itálii

Studuji obor hotelnictví a turismus, a proto jsem neváhala ani chvíli a využila

nabídku Euroškoly zúčastnit se v květnu 2007 zahraniční praxe v Itálii. Šly jsme do toho s kamarádkou Luckou a nelitujeme! Krásné dva týdny bez rodičů a bez jakéhokoliv pomyšlení na školu, učení a písničky.

Ve čtvrtek, den před odjezdem, se mě zmocnila cestovní horečka. Jediné, na co jsem myslela, bylo, abych měla sbaleny všechny věci. Tu noc jsem přemítala o tom, co mě čeká.

Cesta autobusem do italského Caorle byla pro nás dlouhá, ale únava rychle opadla.

V hotelu Gabriel jsme se přivítaly s děvčaty, která jsme přijely vystřídat, a samozřejmě jsme byly zvědavé, jak bude vše probíhat. Na dlouhé rozhovory ale moc času nebylo. Začaly jsme přejímkou baru a veškerého zboží, přípravou na večere a samozřejmě servisem večerí. Druhý den jsme vstávaly již před sedmou a šly prostírat na snídaně, které se podávaly formou nabídkového stolu, takže to byla pro nás výhoda. Hosté se sami obsluhovali a my jsme jen doplňovaly

Caorle má své historické centrum s romantickými klikatými uličkami a turistický přístav. Málakdo ví, že klikaté uličky v centru Caorle bývaly ještě před několika sty lety vodní kanály, které byly později zasypany. Caorle vlastně kdysi bylo jako malé Benátky!

a uklízely použitý inventář. Po úklidu restaurace jsme měly volno a konečně jsme se dostaly k moři. Před polednem jsme opět nastoupily do restaurace, prostřely na obědy, otevřely bar a vyčkávaly velké i malé strážníky. Obědy se roznášely - polévky v polévkových mísách, což

byla opět výhoda, a pokrmy podle počtu strážníků u stolu. Po odchodu hostů a úklidu jsme měly zase volno až do podávání večerí. Využily jsme toho a šly chytat bronz na pláž k moři. V půl šesté jsme opět začaly pracovat a po roznášece večerí jsme již jen obsluhovaly bar. Pracovní doba nám končila v jedenáct hodin večer a my jsme potom chodily do okolních kaváren na výbornou kávu nebo zmrzlinu. Blížil se den odjezdu. Páteční večer nás čekala inventura. Peníze a zboží jsme počítaly daleko přes půlnoc. Klepaly jsem se přitom strachy, aby nám všechno vyšlo. Štěstí nám přálo, nic nám nechybělo. V sobotu jsme předaly celý bar a zboží našim nástupcům a šly na pláž. Kolem sedmé hodiny večer jsme se rozloučily s příjemným personálem, nastoupily do autobusu a za čtrnáct hodin jsme byly doma.

Čtrnáctidenní praxi v Itálii bych zhodnotila velmi pozitivně, celý pobyt proběhl v klidu a pohodě, kuchařky a celý personál nám pomáhali, byli naprosto skvělí. Šlo o úžasnou zkušenost.

Šarlota

Krásné dva týdny jsme strávily na praxi v hotelu Gabriel v italském Caorle.

Jak se žije Euroškolákům

Ahoj, Euroškolo!!!

Ptáš se mě, jak žiji pět let po maturitě? V mém případě mi na odpověď stačí jedno slovo: „Výborně!“ Po ukončení střední školy jsem váhala co dál. Chtěla jsem studovat, ale na vysokou školu jsem se necítila. Rozhodla jsem se tedy pro pomaturitní studium angličtiny na Euroškole. Nyní jsem ráda, že jsem tento krok udělala. Nebyla jsem sice žádná premiantka, ale studium mě bavilo a nyní nemám díky tomu problém se kdekoliv ve světě domluvit. Rok utekl velmi rychle a já se musela opět rozmýšlet, jestli práce, nebo škola. Dozvěděla jsem se o Vyšší odborné škole právní v Liberci, a tak i vzhledem k tomu, že již na střední škole patřil předmět právo mezi mé oblíbené, byla má volba jasná. I přesto, že jsem základy účetnictví a ekonomie znala ze střední školy, a tím měla jistou výhodu oproti spolužákům např. z gymnázií, i tak se musím přiznat, že to se mnou párkrát vypadlo bledě. Nevzdala jsem to, na škole jsem vydržela, úspěšně složila absolutorium a našla mnoho přátel, kterých si vážím. V současné době studuji na vysoké škole v Liberci a zatím se mi daří.

Všem EUROŠKOLÁKŮM přeji krásné dny plné sluníčka!!!

Lucka

VIVA ESPAÑA

Celé prázdniny jsem strávila mimo domov a poprvé v životě bez rodičů! S kamarádkou Klárou jsem letěla z Prahy do Barcelony. Bydlela jsem v letovisku Peñíscola, na Pobřeží pomerančového květu. Je to malé, avšak turisty velmi navštěvované město. Nachází se zde historický hrad, jsou zde

krásné, dlouhé pláže, dobré jídlo a pití.

Bydlela jsem v horách, 500m nad mořem, v krásném apartmánu s bazénem. Na nájem se nás skládalo pět. Každý platil 150,- EUR měsíčně. První týden mého pobytu byl báječný - opalování, koupání, jídlo, pití. Později však začaly první problémy s prací. Kamarádka Klára nehovořila španělsky. Já jsem se učila španělštinu dva roky ve škole, což bylo mé velké plus. V hotelu, kde jsme původně chtěly pracovat pro nás práci neměli. Navíc ve Španělsku potřebujete pracovní povolení, jehož vyřízení trvá 2-3

měsíce. Nakonec jsme našly práci v restauraci. Pracovaly jsme 12 hodin denně, neměly jsme jediný den volno a platili nám 4,- EUR za hodinu. Klára to vzdala a odjela. Já jsem vystřídal v průběhu dvouměsíčního pobytu další dvě restaurace. Práce se příliš nelišila. Bylo to velmi náročné. Naučila jsem se mnoho nového např. servírovat chobotnice, calamares a další typická španělská jídla. A TEĎ KOUSEK VE ŠPANĚLŠTINĚ TROCHU ZE SOUKROMÍ... En Peñíscola buscé a novio, con mi fortuna é l tenia esposa. Pero al final se separó con ella. La vida que viví allí era muy buena y con mucha experiencia. Peso 10 kilós más, pero estoy muy contenta, feliz y con muchas ganas empezar con nuevos estudios en Praga.

HASTA LUEGO BETY

Rozhodnutí na celý život

Honzík se pochlubil tím, že měl celou dobu "KLIKU"...nakonec ji dokonce vytáhl z kapsičky u saka...Pobavil tím všechny - včetně komise. Miša (naše třídní učitelka) byla naprosto odbouraná.

V září roku 2004 jsem se vydala po 22 letech opět do školy. Ne abych tam doprovodila své děti, ale abych se taky sama zapojila do vzdělávacího procesu. Razím heslo, že nechci umřít blbá, a tak žiji v domnění, že mi v tom škola pomůže. Když jsem si podala přihlášku na dálkové studium na Euroškole, obor podnikové hospodaření, ještě jsem netušila, do čeho jdu. Ale dobře mi tak, snad mě to vytréstá, že neustále vymýšlím nějaké pitominy, chci zvýšit kvalifikaci a ještě se divím, že se musím učit :-)

O tři roky později

Den D! Dnes maturuji! Jsme jsme jako čtyři mušketýři. Za zády držím zkřížené prsty pro štěstí. Docela mám "lepíky", protože otázka, kterou jsem si vytáhla z účetnictví, byla č.13. Na ní den předtím pohořela spolužačka. Ani se jí nedivím, tohle zvládnout vyžadovalo opravdu velké znalosti a um. Dělal jsem, co jsem mohla, abych tento příklad vyřešila, ale nebyla jsem sama se sebou spokojená. Víím naprosto dobře, že účtovat umím celkem obstojně, ale už jak při vylosování otázky moje učitelka prohlásila, že to je velice těžká otázka, bylo mi jasné, že se musím 100% soustředit na řešení, a to si také obhájit. Prostě někdo si toho Černého Petra musel vytáhnout. Holt jsem to byla já. Tohle jediné mi kazilo radost, také kvůli tomu mi uteklo vyznamenání. Pak jsem celý zbytek zkoušek pochybovala, jestli jsem vše alespoň uspokojivě zvládla. Ostatní předměty byly naprosto v pohodě!

Naše čtveřice dosáhla na dvě vyznamenání!!! Je to čest i pro vyučující a pro celou školu.

Dvacet dva let jsem se snažila dostat na školu a zvýšit si vzdělání.. Konečně jsem to dokázala, navzdory osudu.

MÁM MATURITU !!!!!

A pak hurá malinko slavit do naší školní hospůdky, kde se už roky scházejí dálkaři před i po vyučování. To mojito, které jsem si dala, jsem si opravdu zasloužila!

Renata

Týden v Kahanu s Bloody Mary, White Lady...

Polovina června! Prázdniny jsou nadosah! Ještě pár písemek a nějaké to zkoušení a „šlus“. Tak takhle vypadá závěr školního

roku pro většinu študáků. Nám, 18 hotelákům, však začal perný týdenní barmanský kurz uzavřený náročným testem a praktickými zkouškami. Barmanský kurz vedl pan Miloš Tretter, zakladatel 1. České barmanské akademie, který nás učil míchat drinky a zasvětil nás do tajů barmanské alchymie.

První den jsme seznámili s „lahvičkami“ tj. lahvemi destilátů, které jsme později používali. Každá lahev musela stát na

určeném místě a my jsme se museli zorientovat i „poslepu“. Učili jsme se také připravovat drinky v šejkru, první den jsme však používali jen vodu.

Druhý den jsme přidali teorii, bez které se práce barmana neobejde. A odpoledne jsme začali vyrábět drinky, které se připravují v šejkru. Ale tentokrát přesně podle receptur. Už žádná voda! Pan Tretter nás také naučil, jak správně otvírat „lahvičky“. Každému na ruku nakreslil čáru, abychom si to zapamatovali.

Třetí den kurzu nás školitel naučil připravovat drinky v tumleru, což je o hodně těžší, než v šejkru, takže žádný div, že nám to ze začátku moc nešlo. Ale po vydatném obědě to bylo mnohem lepší. Také jsme se naučili přesně odměřovat množství alkoholu, který na výrobu drinku potřebujeme. A po skončení středního kurzu nás čekala příjemná odměna - návštěva pražského Tretter's baru, který patří synovi pana Trettera. Poté jsme se ještě přesunuli na prohlídku pěťhvězdičkového hotelu U Prince na Staroměstském náměstí.

Atmosféra čtvrtého dne kurzu se nesla přípravami na páteční závěrečné zkoušky. Zopakovali jsme si výrobu destilátů a přípravu drinků v šejkru i v tumleru. V pátek ráno nás pan Tretter naučil správně zdobit sklenky, v deset hodin nám rozdělil testy a začala naše velká zkouška. V testu jsme měli sto otázek, na jeho vypracování bylo třicet minut. Po odevzdání jsme měli krátkou přestávku, po které začala druhá část zkoušek, výroba drinků. Zpaměti jsme se museli naučit receptury 100 long a short drinků. Kolem jedné hodiny jsme měli zkoušky úspěšně za sebou. Obdrželi jsme certifikáty, které nám určitě v budoucnu pomohou uplatnit se na trhu práce.

Šarlota

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ Dolní Světlá: adaptační kurz; Česká Lípa; Dětenice: zámek, pivovar + Ostrá n. L: centrum Botanicus; J. Kryl recitál; beseda s europoslancem Hynkem Fajmonem; Praha: Národní divadlo, hotely Marriot a Renaissance.

ŘÍJEN Praha: veletrh HORECA; Most - regionální veletrh FIF; Brno: INVEX; Mladá Boleslav: ŠkodaAuto; přednáška „S tebou o tobě“; školní fotosoutěž „Jak jsem trávil/a prázdniny aneb Vyfoť si barevnou rybičku“; Praha: veletrh EXPOLINGUA.

LISTOPAD Bratislava: mezinárodní veletrh FIF, Ústí nad Labem - British Council.

PROSINEC Drážďany: Zwinger, Striezelmarkt +
 hygienické muzeum; Praha: Coca-Cola a hotel Radisson SAS; recitační soutěž; školní kolo soutěže v němčině; školní kolo Olympiády v českém jazyce.

LEDEN Praha: Coca Cola Beverages; maturitní ples; kino Crystal: „Obsluhoval jsem

anglického krále“, školní kolo soutěže „Psaní na klávesnici PC“.

ÚNOR Česká Lípa: Jiráskovo divadlo „Utrpení mladého Werthera“; Česká

Lípa: hotel Olympia; olympiáda z anglického jazyka; maturitní ples; fotografická soutěž: „Krásy a hrůzy Českolipska“; okresní kolo v recitaci.

BŘEZEN Praha: mezinárodní veletrh fiktivních firem; okresní kolo Olympiády z ČJ; pořad „Rady začínajícím milencům“.

DUBEN Praha: Zertifikát Deutsch; Praha: „Historická Praha“; charitativní akce ADRA; Praha: průvodcovské zkoušky VŠCRHL; Hradec Králové: veletrh GASTRO DEN; Litoměřice: Vinné sklepy; Den Země; enviromentální program ekologického centra Sever Litoměřice.

KVĚTEN Slovensko: turistický kurz; Praha: Parlament ČR; Liberec: GASTRO DEN; Itálie: praxe hotelová škola; Praha: „Praha historicko-literární,“ charita - "

Květinový den" a "Květinka".

ČERVEN Vltava: vodácký kurz; sportovní den; branný den; Praha: „Praha historicko-literární; Liberecko: paměti-hodnosti a přírodní krásy; školní výlety: Rokytnice nad Jizerou, Úštěk, Litoměřice, Staré Splavy, Český ráj, Troskovice; Litoměřice: Po stopách K. H. Máchy; Lindava: Ajeto; barmanský kurz; Písek - regionální veletrh FIF.

